

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή εποιημάζεται από το κέντρο μελετών και έρευνας AKTI. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Ξένια Ι. Λοιζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοιζίδης, χημικός μηχανικός/μηχανικός περιβάλλοντος, και η Κυριακή Δημητρίου, υπέθυνη προγραμμάτων της AKTI, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της AKTI και της EuroLife.

www.akti.org.cy

Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

«Βαρκούμαι...»

Πριν από μερικές μέρες βρέθηκα σε μία παρέα εφήβων. Νέα παιδιά, 16-17 χρονών, μαθητές λυκείου. Συζητούσαμε για διάφορα θέματα που αφορούν την ποιότητα της ζωής μας, το περιβάλλον και τον εθελοντισμό και η συζήτηση ήταν να ζωντανή, γεμάτη κέφι. Σε κάποια στιγμή τους ρώτησα τι νομίζουν ότι θα γίνει με τις προεδρικές εκλογές. Η απάντηση ήρθε άμεση από τον 16χρονο Γιάννη: "Ουσου, βαρκούμαι". Σκέφτηκα ότι αυτή είναι η πιο σύντομη και σοβαρή ανάλυση των πεπραγμένων και των δεδομένων μας σήμερα! Θα μου πείτε, βέβαια, ότι τα 16χρονα δεν ψηφίζουν. Και τι σημαίνει δηλαδή αυτό; Για σκεψείτε, τι νιώθετε εσείς όταν ακούτε τις ατέλειωτες ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές προεκλογικές συζητήσεις; Μην μου πείτε ότι ενθουσιάζεστε!!!

Η απαξίωση της πολιτικής είναι ένα γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητείται πλέον. Και αν εμείς, οι μεγαλύτερες γενιές, έχουμε ακόμα κάποιο στοιχειώδες ενδιαφέρον, κυρίως λόγω κεκτημένης ταχύτητας, οι νέοι έχουν πάρει τις αποστάσεις τους. Και γιατί, άλλωστε, να μην τις πάρουν; Νιώθουμε όλοι θεατές σε ένα έργο που αφορά τη ζωή μας, αλλά έχει πάρει διαστάσεις θεάτρου του παραλόγου: "χωρίς εμάς, για εμάς", για το μέλλον μας! Λείπει ο σύγχρονος λόγος, λείπει η σύγχρονη πρόταση, η σύγχρονη προσέγγιση των πραγμάτων από τον διατυπωμένο πολιτικό λόγο σήμερα. Λείπει πολλές φορές η επαφή των πολιτικών με την πραγματικότητα. Διαβάζω δηλωσές, διαγέλματα, blog, επίσημες ιστοσελίδες σχετικά με τις εκλο-

γές. Δεν έχουμε ακούσει τίποτα για το πώς θα γίνει αυτή η νέα ανάπτυξη, που όλοι επαγγέλλονται, αυτή η νέα πορεία προς την έξοδο από την κρίση. Με ποια βήματα. Με ποιες πρακτικές. Ιδία τα πρόσωπα, ίδια τα κομματικά πάρε δώσε, ίδιες οι συντηρητικές και στάσιμες ιδέες και λύσεις, ίδιο το περιπούδαστο ύφος. Αν κάποιος τολμήσει να πει κάτι πέραν του Κυπριακού και της τρόικας, πέραν των οικοπέδων και του φυσικού αερίου, αντιμετωπίζεται ως γραφικός. Για να δούμε μερικά "γραφικά" θέματα που αφορούν άμεσα την ποιότητα της ζωής μας:

1. Επιχειρηματικότητα και καινοτομία: λέξεις άγνωστες! Αυτές οι δύο λεξούλες αποτελούν κινητήριο δύναμη για πολλές μεγάλες οικονομίες. Ένα πρόγραμμα που να ενισχύει την επιχειρηματικότητα και να στηρίζει την καινοτομία, μπορεί να αποτελείσει σημαντικό μοχλό ανάπτυξης. Δεν μιλά για τα υπάρχοντα κρατικά προγράμματα που είναι πνιγμένα στη γραφειοκρατία και την ανόητη πολυπλοκότητα της διαχείρισης των όπιων κονδύλων που με το σταγονόμετρο πιθανόν να παραχωρηθούν. Μιλάμε για γενναίες τομές που θα δώσουν την πραγματική άθηση.

2. Αγροτική πολιτική: Η Κύπρος μπαίνει με βήμα γοργό στην απερίμωση. Και όμως, οι χερσαίες εκτάσεις πληθαίνουν μέρα με τη μέρα σε όλο το νησί μας. Την ίδια ώρα εκριζώνονται αμπέλια, εκχερσώνονται περιοχές ολόκληρες από τις "κακιές ακακίες". Μια δομημένη αγροτική πολιτική, ελεύθερη από όλες αυτές τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις που την πνίγουν σήμερα, θα έδινε πολλές θέσεις εργασίας και θα ξανάδινε ζωή στην παραπέμπνη μας υπαίθρο, αναχαιτίζοντας την καλπάζουσα απερήμωση. Άλλα μιλάμε για μία νέα στάση της πολιτείας,

που θα δώσει κίνητρα για νέους αγρότες, αξιοπρεπείς και όχι επαίτες στον κάθε έμπορο μεσάζοντα.

3. Διαχείριση απορριμάτων: μεγάλο το πανηγύρι! Τα σκουπίδια μας πλέον έχουν αξια. Πώς την εισπράττει ο πολίτης; Ποιος ωφελείται; Ποιες λύσεις προτείνονται, πέραν των πεπατμένων μεγάλων χωματερών, όπου έχουν τον πολίτη μόνιμα "ζεμένο" σε μια αδηφάγα διαδικασία διαχείρισης των απορριμάτων; Κομποστοποίηση ακούμε, και κομποστοποίηση δεν βλέπουμε! Ανακυκλωμένα σκυροδέματα ακούμε, αλλά κανένα σημάδι. Δείτε στο πιο κάτω άρθρο πώς η Γερμανία στηρίζει τεράστιο κύκλο εργασιών στη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων της Ευρώπης!

4. Κοινωνία της γνώσης: αυτόν τον στόχο, που μας πρόεκυψε από τη σύμβαση της Λισαβόνας, τον έχουμε ξεχάσει μάλλον. Πώς στηρίζουμε μια πραγματική κοινωνία της γνώσης;

Είναι τόσα πολλά αυτά που μπορούν να γίνουν στην έρευνα, στην ενέργεια, στον πρωτογενή τομέα κλπ. Και τόσο συμβατικός και απαξιωτικός ο τρόπος που μέχρι τώρα αντιμετωπίζονται από την πολιτεία και τους πολιτικούς, πιστεύω επειδή δεν τους είναι ούτε γνωστά ούτε κατανοητά τα θέματα αυτά. Και όμως, η ανάπτυξη και η ανάκαμψη μόνο από τολμηρές και σύγχρονες προτάσεις και δράσεις μπορεί να έρθει. Και αυτές οι σύγχρονες προτάσεις μόνο σε συνεργασία του επιστημονικού κόσμου με τους πολιτικούς, με αυτούς που λαμβάνουν τις αποφάσεις, μπορεί να διατυπωθούν. Αναμένουμε από τους υποψήφιους Προέδρους να δώσουν τις δικές τους θέσεις και εισηγήσεις. Ο πολίτης κουράστηκε, "βαρκιέται" και παίρνει αποστάσεις. Και αυτό είναι επικίνδυνο.

ΖΩ! σε έναν κόσμο ... μαύρο!

Η αισθητική των οικοδομών, των δημόσιων κτηρίων και των υποδομών (βλέπε τοιμεντωμένες πλατείες και γενικά η αισθητική του τομέντου) είναι ένα τεράστιο θέμα. Τώρα τελευταία έχω πάθει ένα κόλλημα με συγκεκριμένο κτήριο: όποτε πάω στην Πάφο παθίνω κάτι όταν βλέπω αυτό το κατάμαυρο ανάκτορο που αναγείρει η Αρχή Ηλεκτρισμού (φωτογραφία). Θα μπορούσε να μου κανείς ότι η αισθητική είναι θέμα υποκειμενικό. Αν είναι έτοι, τότε ποιά τα κριτήρια του αισθητικού ελέγχου που, θεωρητικά τουλάχιστον, ασκούν οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες; Και αναφωτέμαι αν το ελύγα κτήριο είναι ενεργειακά μελετημένο. Τα σκίαστρα που κρέμονται ως κάγκελα φυλακής δεν με πείθουν. Καλό θα ήταν η ΑΗΚ να δώσει στη δημοσιότητα τι γί-

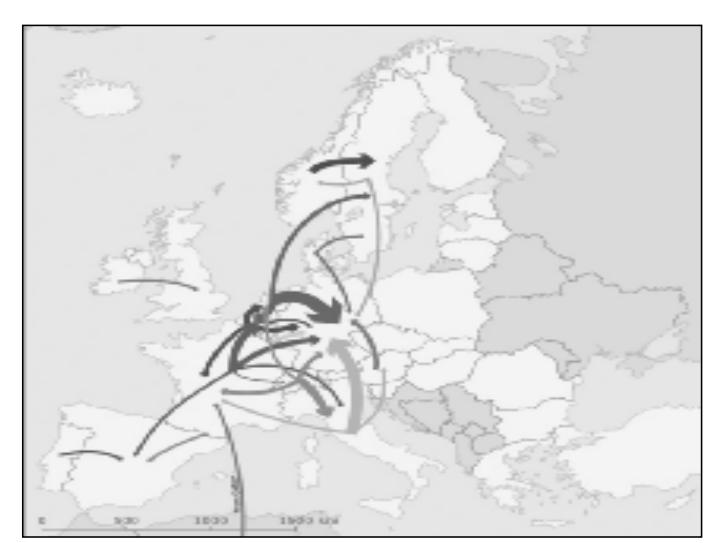

νεται με τα κτήρια της. Εκτός από καρέκλες 700 ευρώ έκαστη, αυτό το κατάμαυρο και προφανώς υπερπολυτελές κατασκεύασμα, το κόστος του οποίου πληρώνουμε εμείς οι

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... των επικίνδυνων αποβλήτων!

Με τον νόμο πλαίσιο για τη διαχείριση των απορριμάτων του 2008, η Ευρωπαϊκή Ένωση θέτει τους όρους με τους οποίους κάθε κράτος πρέπει να διαχειρίζεται τα επικίνδυνα απόβλητα του. Αν δεν υπάρχουν οι υποδομές, τότε τα απόβλητα αυτά φορτώνονται στα καράβια, στα τραίνα και στα φορτηγά και πάνε σε χώρες, εντός της ΕΕ, που διαθέτουν την υποδομή να τα επεξεργαστούν, αντί βεβαίως αδράς αμοιβής. Περίπου 74 εκατομμύρια τόνοι είναι η ετήσια παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων στις χώρες της ΕΕ. Τα 8 εκατομμύρια τόνοι δεν μπορούν να τύχουν επεξεργασίας στις χώρες παραγωγής τους και εξαγονται σε χώρες που μπορούν να τα επεξεργαστούν. Ο μεγαλύτερος εισαγωγέας επικίνδυνων αποβλήτων στην Ευρώπη είναι η Γερμανία! Με υψηλή τεχνολογία και υποδομές, η Γερ-

μανία υποδέχεται τα επικίνδυνα απόβλητα από τις άλλες χώρες, τα επεξεργάζεται και τα αξιοποιεί, δημιουργώντας και συντηρώντας έτοι μία μεγάλη αγορά και μία αναπτυσσόμενη οικονομική δραστηριότητα μεγάλης κλίμακας! Δείτε τον χάρτη! Δεν είναι μόνο τα πετρέλαια και τα φυσικά αέρια χρυσορυχεία... Ακούει κανείς εδώ στη νήσο;

ΕΛ